विकर्मणिनिषिद्धे दिष्टायदैवरूपायेश्वराय उपविवेशेतिमैथुनंलक्ष्यते ॥ ३० ॥ उपस्पृश्यस्नात्वाभर्गशब्दवाच्यंविरजंज्योतिर्ध्यायन्सनातनंब्रह्मगायत्रींप्रणवंवाजजाप ॥ ३१ ॥ कर्मावद्येनकर्मदोषेण ॥ ३२ ॥ माऽवधीत्माहंत्वित्यर्थः वधशंकाबीजमाह रुद्रइति अंहसमंहः अपराधमकरवंकृतवत्यस्मि ॥ ३३ ॥ रुत् दुःखंतद्द्रावयतीतिरुद्रस्तस्मै उग्रायानतिलंघ्याय मीढुषेसकामेषुफलसेचनकर्त्रे निष्कामेषुशिवाय वस्तुतोन्यस्तदंडायदुष्टेषुधृतदंडाय संहारेमन्यवे ॥३४॥ भामोभगिनीभर्ता उरुरनुग्रहोयस्य व्याधस्यनिर्दयस्यापि सतीपतिरित्यनेनस्त्रीणांस्वभावंस्वयमपि

सविदित्वाऽथभार्यायास्तंनिर्बंधंविकर्मणि ॥ नत्वादिष्टायरहसितयाऽथोपविवेशह ॥ ३० ॥ अथोपस्पृश्यसलिलंप्राणानायम्यवाग्यतः ॥ ध्यायन्जजापविरजंब्रह्मज्योतिःसनातनम् ॥ ३१ ॥ दितिस्तुव्रीडितातेनकर्मावद्येनभारत ॥ उपसंगम्यविप्रर्षिमधोमुख्यभ्यभाषत ॥ ३२ ॥ दितिरुवाच नमेगर्भमिमंब्रह्मन्भूतानामृषभोऽवधीत् ॥ रुद्रःपतिर्हिभूतानांयस्याकरवमंहसम् ॥ ३३ ॥ नमोरुद्रायमहतेदेवायोग्रायमीढुषे ॥ शिवायन्यस्तदंडायधृतदंडायमन्यवे ॥ ३४ ॥ सनःप्रसीदतांभामोभगवानुर्वनुग्रहः ॥ व्याधस्याप्यनुकंप्यानांस्त्रीणांदेवःसतीपतिः ॥ ३५ ॥ मैत्रेयउवाच स्वसर्गस्याशिषंलोक्यामाशासानांप्रवेपतीम् ॥ निवृत्तसंध्यानियमोभार्यामाहप्रजापतिः ॥ ३६ ॥ कश्यपउवाच अप्रायत्यादात्मनस्तेदोषान्मौहूर्तिकादुत ॥ मन्निदेशातिचारेणदेवानांचातिहेलनात् ॥ ३७ ॥ भविष्यतस्तवाभद्रावभद्रेजाठराधमौ ॥ लोकान्सपालांस्त्रींश्चंडिमुहुराक्रंदयिष्यतः ॥ ३८ ॥ प्राणिनांहन्यमानानांदीनानामकृतागसाम् ॥ स्त्रीणांनिगृह्यमाणानांकोपितेषुमहात्मसु ॥ ३९ ॥ तदाविश्वेश्वरःक्रुद्धोभगवाँल्लोकभावनः ॥ हनिष्यत्यवतीर्यासौयथाद्रींश्छतपर्वधृक् ॥ ४० ॥

वेत्तीतिसूचयति ॥ ३५ ॥ स्वसर्गस्यस्वसंतानस्यआशिषंशुभम् लोक्यांलोकद्वयार्हां संध्यायांयोनियमःसनिवृत्तोयस्य ॥ ३६ ॥ तेआत्मनश्चित्तस्य अप्रायत्यादशुचित्वात् मौहूर्त्तिकात् संध्यारूपात्उतअपिममनिदेशस्याज्ञायाअतिचारेणातिक्रमेणदेवानांरुद्रानुचराणाम् ॥ ३७ ॥ एतैश्चतुर्भिर्हेतुभिः जाठराधमौपुत्रापसदौ हेचंडिकोपने ॥ ३८ ॥ हन्यमानानांसताम् ॥ ३९ ॥ शतपर्वधृक्वज्रधरइंद्रः ॥ ४० ॥